Πακουριάνος. Πακουριανὸς Γρηγόριος. 993-996.

Μέγας δομέστικος τῆς Δύσεως καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ τυπικὸν τῆς μονῆς τῆς Θεοτόκου τῆς Πετριτζονιτίσσης. Dissertationes t. II. (Leipzig. 1888) p. 175-210. ὅρα καὶ «Μονὴ Μπατσκόβου», ἐν Σαρδικῇ συλλογῇ.

Revue des Ét. Grecques 1905. σ. 293

«. . — — . . ὁ Δαυὶδ (ἡγεμὼν τῆς Ἰβηρίας) [illegible] τῷ γήρᾳ αὐτοῦ . — — . . ἵνα ἐπιδώσῃ ὥσπερ τὸ [illegible] αὐτοῦ τῷ κυριάρχῳ (Βασιλείῳ Β' τῷ Βουλγαροκτόνῳ) (993-996 μ.Χ.) . — . καὶ ἀπέστειλε πρεσβείαν εἰς τὸ ἱερὸν Παλάτιον αὐτῶν τοὺς Καθολικοὺς τῆς Γεωργίας (πατριάρχας) καὶ τὰ μέλη τῶν ἀνωτάτων τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀξιωματικῶν, ἐν οἷς ἰδίως ἐξῆρχον οἱ τρεῖς ἄνδρες Πακουριάνος καὶ Φευδάτης καὶ Φέρσης ὧν μνημονεύει ὁ Σκυλίτζης 1) ὡς συνοδεύσαντες βραδύτερον τὸν βασιλέα κατὰ τὴν ἐν Φοινίκῃ ἐκστρατείαν αὐτοῦ.»

Σχλουμβέργερ Βασ. Βουλγαροκτόνος μεταφρ. Λαμπρίδου σελ. 69.

---

1) ἰδὲ Κεδρηνὸς Β. σελ 447 στ. 22-23

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

116

Πακουριανός.

Σχετ. βλέπε αὐτόθι σ. 206 ἄρθ. ἑπόμεν.

« … πληροφορούμεθα ὅτι Γεωργιανοὶ ἄρχοντες ἀπέθεσαν χεῖρας τῇ ἐν Συρίᾳ αὐτοκρατορικῇ ἀκολουθίᾳ (τοῦ Βασιλείου). Μεταξὺ τούτων μνημονεύει τὰ ἑξῆς ἀξιόλογα ὀνόματα Πακουριανόν, Δεοδάτον καὶ Φέρσην πατρικίους καὶ τὰ ἑξῆς οἰκίας. Ὁμιλῶν δὲ (ὁ Ἀσογίκ) περὶ τοῦ Βασιλείου ἀποκαλεῖ αὐτὸν κατὰ γένος προελθόντα ἐκ τῆς νέας αὐτοῦ χώρας Ἰβηρίας. . . . .

— — — — — ὁ Πακουριανὸς καὶ οἱ αὐτάδελφοι αὐτοῦ ἀπέθανον ὑπὸ χεῖρας ἐπικρατούντων τῆς Γεωργίας στρατευμάτων ἀποφασίσαντες νὰ τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα προσβάλωσι(1) ἀπὸ κατὰ τὴν ἔξοδον τὴν φορά. Ὁ Ματθαῖος Ἐδέσσης μνημονεύων τὰ ἑξῆς ἐν τοῖς κατὰ τῶν γειτόνων πολεμίων πολέμοις ὀνομάζει αὐτοὺς Βάτσε (Vatsché) Δεοτάδον (Déotad) καὶ Φέρσην (Pheri). Καὶ ὁ Σκυλίτζης (ἐν Κεδρηνῷ Β΄ σ. 447) ἀναφέρει αὐτοὺς ὡς ταχθέντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Βασιλείου.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ